

З'єднались воедино і пісня, і душа

Нещодавно мені випала нагода зустрітися з односельчанкою Раїсою Цапун, викладачем кафедри фольклору Рівненського інституту.

Раїса Володимирівна поділилась своєю радістю. 27 квітня цього року в Рівненському обласному краєзнавчому музеї відбулася її персональна виставка. Як для фахівця, то такий незвичний варіант подачі матеріалів в цьому музеї представлений вперше і така колекція персональної вишивки та колекція рушників у поєднанні з народним одягом з одного села теж уперше.

Слід сказати, що Раїса Цапун людина неординарна: талановита співачка, фольклорист, етнограф і майстриня на всі руки.

На Рівненщині, та й у Чуднівському краї, особливо в Будичанах, звідки вона родом, її, передусім, знають як талановиту фольклорну виконавицю та керівника фольклорного колективу «Джерело», що за 10 років уже здобув визнання. Лише за останні 2 роки він став лауреатом Міжнародного молодіжного фестивалю традиційної народної культури «Древлянські джерела» (м. Рівне), Міжнародного фестивалю народної музики «Коломийка-98» (Коломия), Міжнародного слов'янського фестивалю «Коляда-99» (Рівне).

Унікальність цієї виставки в тому, що, окрім речей,

зроблених руками Раїси Цапун, тут була представлена багата колекція (майже 60

тство зібране по горищах та скринях своїх бабусь та прабабусь. Дбайливо випране, пі-

лорне багатство.

— Вісімдесят відсотків репертуару «Джерела», — говорить Раїса Володимирівна, — з рідних Будичан.

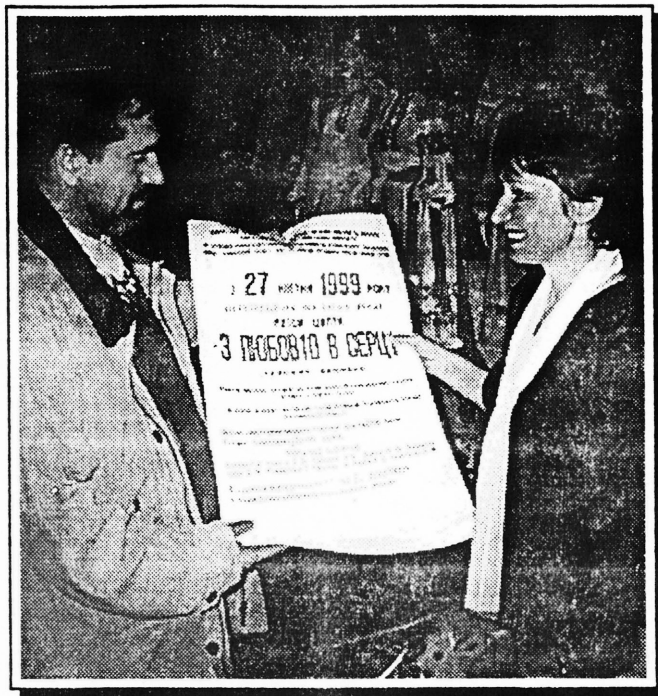
Незабаром шанувальники народної вишивки зможуть придбати науковий каталог виставки, який Раїса Цапун підготувала до друку. Майже 70 текстів з нотами видано окремою добіркою. Пісні з репертуару «Джерела» розшифровані Раїсою Цапун.

Вишитий майстринею одяг з мотивами давніх вишивок з Будичан та рівненського Полісся — це відповідь на те питання, яке ставить сьогодні перед собою кожен етнограф: як повернути втрачений зв'язок поколінь, як старі традиції, так філософсько мудрі й величні, посіяти на новий ґрунт сучасного життя? Раїса Цапун це робить щодня, щоднини.

Підрастає у Раїси Володимирівни синочок Тарасик. Любить він разом з матюмо та друзями виступати на сцені. Найбільше йому подобається, коли мама одягана у власноруч вишитих сукнях якій їй дуже пасують. В Будичанах малого Тарасика впізнають по вишитим матюмо сорочках. У Раїси Цапун воістину витончена народна краса, і душа, і талант. Тож з роси і води тобі, майстрине!

Людмила ПОЛИЩУК

(З матеріалів Рівненського тижневика «Сім днів»)

експонатів) рушників, народного одягу її односельчан. Перш за все це зібрання цінне в плані етнографічному. Адже більшість рушників — то витвори кінця XIX століття, а то й давніші. Адже це не просто вишивки, а жива картина народних вірувань, уособлення древньої, ще дохристиянської символіки, мистецький ниткопис жіночої душі і долі. Все це неоціненне бага-

дрохмалене та випрасуване її руками, — сьогодні, одержавши нове життя, чарує зір рівничан.

«З любов'ю у серці» — назва, обрана Раїсою Цапун, не випадкова. Адже у жінки і голос, і душа, і талант до вишивання, і пісня, — все це з рідних Будичан. І це ж як треба любити свій край, щоб по крупинці вибирати й зафіксувати таке величезне фольк-